

[Arne Bjerregaard.]

vil mangle kapital til nyinvesteringer i erhvervslivet, for enhver, som omsætter sin ejendom og får en kapital, bruger den almindeligvis ikke i det almindelige forbrug, men lader en del af sin kapital blive stående i ejendommen eller foretager investeringer i andre erhvervsjendomme.

Inddrages pengene derimod af staten, må jeg sige efter det, jeg hidtil har kendt til statens formidling af pengene, at så bliver det i al fald omsat til forbrug, og så mangler vi jo netop den kapital til investering. Noget andet er, om staten ved inddragning af inflationsgevinsterne vil opsamle dem i en fond, ja, så kan vi jo begynde at snakke om det, men så er spørgsmålet bare: ønsker vi privatkapitalisme eller statskapitalisme? Det er simpelt hen forskellen på dette.

Når man snakker om værditilvækst i samfundet, så lad mig sige, at værditilvæksten i fast ejendom, som man altså sætter lig med inflationstilvæksten, det er jo ingen værdi. F. eks. de almindelige værdistigninger for landbrugsejendommene følger ikke indtjeningsmulighederne, men derimod omkostningerne, som det øvrige samfund påfører erhvervet. Jeg kan ikke se, at det skal være urimeligt, at disse omkostninger, som samfundet påfører erhvervet, tilhører dette erhverv.

Må jeg endelig spørge: når man er så villig til at inddrage inflationsgevinsterne til samfundet, hvad så hvis vi får en deflation? Er man så villig til at betale de skadelidte i en slig situation?

Hvis befolkningen virkelig ønsker at inddrage inflationsgevinsterne, ja, så må vi tage det til efterretning, men så ønsker jeg også at oplyse befolkningen om, at i det øjeblik man siger ja til inddragning af inflationsgevinsterne, så siger man ja til statskapitalismen med den indsnævring og tilsidesættelse af privat initiativ og den menneskelige frihed, som enhver koncentration nu engang medfører.

Fuglsang (DKP):

Der er bl. a. fra finansministeren udtrykt beklagelse over, at der er tale om en særlig hård beskatning af en bestemt befolkningsgruppe. Det kan jeg for det første ikke se, men dernæst, hvis det virkelig har været tilfældet, så drejer det sig jo om en befolk-

ningsgruppe, som har været i stand til at tilegne sig ganske særlige gevinster, også ud over den normale inflationsbestemte stigning i samfundet.

Dernæst er det vel, bl. a. af vismændene, erkendt, at netop den særlige stigning, der finder sted for jord og fast ejendom, i høj grad skyldes spekulation og ikke skyldes nogen som helst form for produktiv virksomhed. Der er talt om værdistigninger. Der er jo ikke tale om reelle værdier af nogen som helst art, der er tale om handelsværdier, som i høj grad er fremkladt gennem spekulation på den ene og på den anden måde.

Det er beklaget, at hvis man lader spekulationsgevinsten gå ind som en offentlig prioritet, så vil man komme til at mangle midler til nødvendige investeringer. Ja men det er jo ikke rigtigt. En landejendoms drift er ikke blot selve handelen, det er også tiden fremover, hvor den ganske voldsomme stigning, der har fundet sted i priserne på landbrugsejendomme, er fulgt af en tilsvarende gældsætning, en gældsætning, som efter den lille røde bog i øjeblikket er på 32 mia kr., som forrentes med godt 8 pct. om året, det er 2½ mia kr., som på den måde glider ud af landbruget og ud af produktive investeringer. Det er tab for landbruget også som produktiv faktor, som forslår.

Flygaard (DR):

Til hr. Arne Bjerregaard vil jeg sige dette, at det har nu altid i det lange løb været en økonomisk fordel at være besidder af fast ejendom. Jeg er enig med finansministeren i, at det ville være udtryk for en mere konsekvent tankegang, om man beskattede alle kapitalgevinster ud fra synspunktet om ligestilling. Sådan forstod jeg finansministeren. Jeg vil gerne spørge finansministeren, om han vil være med til at gennemføre en sådan konsekvens. Så vil jeg for mit vedkommende godt være med til at afskaffe formueskatten, som finansministeren også nævnte i denne forbindelse.

Med hensyn til spørgsmålet om at gøre kapitalvindingsskatten til en offentlig prioritet i fast ejendom vendte finansministeren sig mod denne betragtning og pegede i denne forbindelse på, at der ville opstå finansieringsmæssige problemer, de ville afgjort blive større. Jeg deler ikke den opfattelse, jeg er tilbøjelig til at tro, at det i